

Εισαγωγή στη Διδακτική των Μαθημάτων του Δημοτικού Σχολείου

ΑΝΟΙΚΤΟ
ΙΔΡΥΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΑΝΟΙΚΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ 2018-19 ΟΔΗΓΟΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ

Πρόγραμμα Εξειδίκευσης: Προσεγγίσεις στη Διδακτική των Μαθημάτων του Δημοτικού Σχολείου

Διάρκεια: 1 Εξάμηνο (αναλογία σε ώρες 120), **Ημέρες & ώρες μαθημάτων:** Τετάρτη απόγευμα (19:00-22:00)

E-learning course: 10 (Η παρακολούθηση είναι ασύγχρονη και γίνεται μέσα από τη διαδικτυακή πλατφόρμα του ΑΙΕ)

Ημερομηνίες Υποχρεωτικών Μαθημάτων Ακαδημαϊκού Έτους 2017-2018

- Συνάντηση 1^η Τετάρτη 16/01/19 (19:00-22:00)
- Συνάντηση 2^η Τετάρτη 30/01/19 (19:00-22:00)
- Συνάντηση 3^η Τετάρτη 13/02/19 (19:00-22:00)
- Συνάντηση 4^η Τετάρτη 27/02/19 (19:00-22:00)
- Συνάντηση 5^η Τετάρτη 13/03/19 (19:00-22:00)
- Συνάντηση 6^η Τετάρτη 27/03/19 (19:00-22:00)
- Συνάντηση 7^η Τετάρτη 10/04/19 (19:00-22:00)
- Συνάντηση 8^η Τετάρτη 08/05/19 (19:00-22:00)
- Συνάντηση 9^η Τετάρτη 22/05/19 (19:00-22:00)
- Συνάντηση 10^η Τετάρτη 05/06/19 (19:00-22:00)

Ενδεικτικά Περιεχόμενα

Το σύγχρονο σχολείο οφείλει να προωθήσει την ενεργητική μάθηση. Πρέπει δηλαδή ο μαθητής να πάψει να αποτελεί παθητικό δέκτη, αλλά μέσω της χρήσης θετικών ενισχύσεων να μάθει να οικοδομεί τη γνώση βασισμένος στις αρχές της ενεργητικής μάθησης. Αποτελεί λοιπόν πρόκληση για το σύγχρονο σχολείο η δημιουργία ενδιαφερόντων περιβαλλόντων μάθησης, όπου οι μαθητές θα ενθαρρύνονται να συμμετέχουν με πρακτικές δραστηριότητες, πειράματα, εργασίες, εκπαιδευτικές επισκέψεις και άλλες συνεργατικές δράσεις. Ο σχεδιασμός της διδασκαλίας κρίνεται αναγκαίος όσο έμπειρος και αν είναι ένας εκπαιδευτικός με σκοπό να κατορθώσει να δώσει στο μέγιστο βαθμό τα μορφωτικά αγαθά του περιεχομένου της μάθησης. Ο κάθε εκπαιδευτικός πριν την είσοδό του στη σχολική τάξη πρέπει να έχει σχεδιάσει το μάθημά του με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι προσιτός στους μαθητές όλων των επιπέδων. Αναγκαία είναι να ακολουθείται το αναλυτικό πρόγραμμα και η δομή της ύλης του εκάστοτε μαθήματος. Ο εκπαιδευτικός όμως κατά το σχεδιασμό της διδασκαλίας οφείλει να εμπλουτίσει το μάθημά του για να γίνει πιο προσιτό στους μαθητές και να συμβάλλει στην καλλιέργεια του ψυχικού και πνευματικού τους κόσμου.

Θεματικές Ενότητες του Προγράμματος

1^η Ενότητα: Θεωρίες Μάθησης και Διδακτική Μεθοδολογία

Επιμορφώτρια: Ζωή Κρόκου

Περιεχόμενα:

Γενική Διδακτική, Διδακτική με Νέες Τεχνολογίες, Μέθοδος Project

Η διδακτική είναι ένας τομέας της παιδαγωγικής που σχετίζεται με την έντεχνη διάχυση πληροφοριών στους μαθητές ή τους επιμορφούμενους. Είναι σημαντική ως διαδικασία για τη διαμόρφωση της γνώσης. Ο τρόπος, η μεθοδολογία και τα μέσα που χρησιμοποιούνται στη διδακτική αποκτούν ιδιαίτερη βαρύτητα, διότι συμβάλλουν στην ενίσχυση του διδακτικού έργου. Ο σύγχρονος εκπαιδευτικός μέσα σε ένα περιβάλλον πληροφοριών καλείται να επιλέξει πληροφορίες που είναι κατάλληλες για τους μαθητές ή τους επιμορφούμενους. Η επιλογή δεν είναι τυχαία, ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να έχει θεωρητική επάρκεια και να διευθετήσει μεθοδικά το εκπαιδευτικό του υλικό, προκειμένου να συμβάλει στη μεταβίβαση της γνώσης. Τα παγκοσμιοποιημένα δίκτυα πληροφοριών και ο νέος επικοινωνιακός λόγος διαμορφώνουν νέα δεδομένα στην οργάνωση των γνωστικών τομέων αλλά και στον τρόπο παρουσίασης και μετάδοσης των πληροφοριών. Σήμερα, οι μαθητές ή οι επιμορφούμενοι έρχονται σε επαφή με τις νέες τεχνολογίες που ως υλικό και κώδικας επικοινωνίας τους διαπλάθουν και δομούν πεδία αντίληψης και κατανόησης.

2^η Ενότητα: Διαφοροποιημένη Διδασκαλία

Επιμορφώτρια: Ζωή Κρόκου

Περιεχόμενα:

Διαφοροποιημένη Διδασκαλία: Ορισμός και Στόχοι, Χαρακτηριστικά και διαφορές από τις άλλες διδακτικές πρακτικές, Αξιολόγηση. Διαφοροποιημένη Διδασκαλία και Μαθησιακές Δυσκολίες: Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών και η προσαρμογή τους, Η Διαφοροποιημένη Διδασκαλία ως εργαλείο «μεταμόρφωσης» των προβλημάτων μάθησης και συμπεριφοράς, ανάπτυξη προγράμματος.

Οι αποτελεσματικοί εκπαιδευτικοί σύμφωνα με την Tomlinson (2010) διαφοροποιούν κάποιες φορές μέρος της διδασκαλίας τους, καθώς επιθυμούν να τη στηρίξουν στην έγκαιρη διάγνωση, ώστε να ανταποκρίνεται στις μαθησιακές διαφορές των μαθητών τους. Οι λόγοι που το κάνουν οφείλονται σε διάφορους παράγοντες όπως: α. *στο διαφορετικό γνωστικό υπόβαθρο* των μαθητών, το οποίο οφείλεται είτε στην προηγούμενη εκπαίδευση των μαθητών είτε και στο οικογενειακό τους περιβάλλον, β. *στις διαφορές που αφορούν τη γνωστική τους ικανότητα* (αντίληψη, μνήμη, συγκέντρωση, σκέψη, γλώσσα κ.ά.), γ. *στη διαφορετικότητα του χαρακτήρα* που κάνει τους μαθητές να διαφέρουν στα κίνητρα που αναπτύσσουν, στον τρόπο που μαθαίνουν, στη συμπεριφορά και στα ενδιαφέροντα τους (Corley, 2005).

Η διαφοροποίηση της διδασκαλίας στα πλαίσια της θεωρίας του εποικοδομισμού μπορεί να αποτελέσει την εναλλακτική διδακτική προσέγγιση στην πρόκληση της διαφορετικότητας στις τάξεις μεικτής ικανότητας και στη μείωση του φαινομένου της σχολικής αποτυχίας (Βαλιαντή & Κουτσελίνη, 2008). Οπότε, η διαφοροποιημένη διδασκαλία δεν αποτελείμιά νέα θεωρία, αλλά θα πρέπει να γίνεται αντιληπτή ως η “μέθοδος” διδασκαλίας, η οποία βασίζεται και αντιμετωπίζει τους μαθητές ως ξεχωριστές προσωπικότητες, με διαφορετικές ανάγκες, με ανόμοιο ρυθμό πρόσκτησης και θεμελίωσης της γνώσης, που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα από τη μεταφορά της (Κουτσελίνη, 2006).

Ως διαφοροποίηση της διδασκαλίας νοείται η αλλαγή της μαθησιακής διαδικασίας με ρουτίνες διδασκαλίας που ανταποκρίνονται σε μεγάλο εύρος διαφορών ως προς τη μαθησιακή ετοιμότητα, τα ενδιαφέροντα και το μαθησιακό στυλ των μαθητών (Tomlinson, 1999, 2001). Η διαφοροποιημένη διδασκαλία αποτελεί ουσιαστικά την προσαρμογή, οργανωτική και παιδαγωγική, της διδασκαλίας, ώστε να ανταποκριθούμε στις διαφορετικές ανάγκες μαθητών σε τάξεις μεικτής ικανότητας, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές των μαθητών ως προς τον βαθμό ετοιμότητάς τους, το μαθησιακό τους στυλ και τα ενδιαφέροντά τους (Tomlinson, 2001).

Η διαφοροποιημένη διδασκαλία προγραμματίζεται, αλλά είναι στην ουσία μία διαδικασία ανατροφοδότησης. Η πορεία της εξαρτάται από την ανταπόκριση των μαθητών στη διδασκαλία και διαμορφώνεται ανάλογα από τον εκπαιδευτικό, μέσα από συνεχείς αξιολογήσεις. Οι εκπαιδευτικοί σε μια διαφοροποιημένη διδασκαλία είναι καθοδηγητές και συνδιαμορφωτές των δράσεων και συμμετέχουν με τρόπο που να ενθαρρύνεται και να προωθείται η ανάληψη ευθύνης και η ανάπτυξη στάσεων και δεξιοτήτων αυτόνομης μάθησης από τους μαθητές (Κουτσελίνη, 2001).

Επιμορφώτρια: Ζωή Κρόκου

Περιεχόμενα: Μέσα από τη διδασκαλία του γλωσσικού μαθήματος θα πρέπει να προάγονται όχι μόνο οι γνωστικές/ γλωσσικές δεξιότητες των μαθητών, αλλά και να καλλιεργούνται και οι κοινωνικές δεξιότητές τους. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσα από τη “διαδραστική” επαφή του μαθητή με τη λογοτεχνία και την παραγωγή προφορικού και γραπτού λόγου, με την έννοια ότι οι μαθητές επανασχεδιάζουν, σχολιάζουν και αξιολογούν τον παραγόμενο αλλά και τον λογοτεχνικό λόγο ανάλογα με το επικοινωνιακό πλαίσιο. Επίσης, η επαφή των παιδιών με τη λογοτεχνία τα εφοδιάζει με όλα εκείνα τα απαραίτητα εργαλεία για να κατανοήσουν τον κόσμο και την έννοια της ιστορικότητας. Φυσιογνωμία του γλωσσικού μαθήματος

- Χαρακτηριστικά των κειμενικών ειδών/ γενών του λόγου
- Διδακτικές προσεγγίσεις για το «ξεκλείδωμα» του κειμένου
- Τεχνικές εμβάθυνσης στο κείμενο
- Ανάπτυξη του Αφηγηματικού, Περιγραφικού και Επιχειρηματολογικού Λόγου στα Παιδιά

Ο μαθητής για να εμπλακεί στην αναγνωστική διαδικασία θα πρέπει να αναγνωρίζει στο λογοτεχνικό κείμενο ιδέες ή και γεγονότα που υπάρχουν στο δικό του πλαίσιο βιωμάτων ή εμπειριών. Κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης αναπτύσσεται ένας διάλογος μεταξύ του αναγνώστη και του συγγραφέα, ο οποίος αφορά τα πρόσωπα ή τα δρώμενα του αφηγήματος. Έτσι, το ενδιαφέρον του προκαλείται και παραμένει αμείωτο καθ’ όλη την ανάγνωση, καθώς προσπαθεί να γεμίσει τα νοηματικά χάσματα που σκοπίμως αφήνει ο συγγραφέας, ώστε να μπορέσει ο αναγνώστης/ μαθητής να προβάλει σε αυτό τον εαυτό του ή να ταυτιστεί με τον ήρωα ή με περισσότερους ήρωες ή να αναγνωρίσει μέσα σε αυτό το λογοτεχνικό έργο δικές του δράσεις ή σκέψεις. Όπως αναφέρει ο Marcel Proust «στην πραγματικότητα ο αναγνώστης την ώρα που διαβάζει, είναι αναγνώστης του εαυτού του». Από την άλλη πλευρά ο Wolfgang Iser επισημαίνει ότι η διάψευση (ή η επαλήθευση, θα μπορούσαμε να προσθέσουμε) των αναγνωστικών προσδοκιών αποτελεί τη βασική αιτία της αναγνωστικής δραστηριοποίησης.

4^η Ενότητα: Διδακτική της Λογοτεχνίας

Επιμορφώτρια: Βασιλική Γκούνη

Περιεχόμενα: Σύγχρονες διδακτικές προσεγγίσεις της Λογοτεχνίας, ενδεικτικά στάδια της διδασκαλίας, της Λογοτεχνίας, δημιουργικές δραστηριότητες προαγωγής της φιλαναγνωσίας, δημιουργική γραφή, παρουσίαση εποπτικού υλικού και λογοτεχνικοί κύκλοι.

Οι σύγχρονες θεωρίες της Λογοτεχνίας εστιάζουν στις ανταποκρίσεις του αναγνώστη και την αλληλεπίδρασή του με το λογοτεχνικό έργο, αποδεσμεύοντας σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό την ερμηνεία του τελευταίου από το περιοριστικό πλαίσιο του κειμένου ή/και του συγγραφέα. Οι θεωρήσεις των συγκεκριμένων θεωριών διαφοροποιούνται από τα αξιώματα παλαιότερων θεωρητικών κινήσεων της λογοτεχνίας, όπως η «Νέα Κριτική» (*New Criticism*) και ο «Δομισμός» (*Structuralism*) (Πολίτης, 1996; Φρυδάκη, 2003).

Η μετατόπιση του θεωρητικού ενδιαφέροντος από το κείμενο στην ανταπόκριση του αναγνώστη έχει επενεργήσει σε πρακτικό επίπεδο στη διδασκαλία της λογοτεχνίας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης (Nodelman & Reimer, 2003). Επιπλέον, δημιουργεί μια λανθάνουσα σύζευξη ανάμεσα στην ανάγνωση και τη δημιουργική γραφή. Ο αναγνώστης αναγνωρίζεται αβίαστα ως «συνδημιουργός» του συγγραφέα, καθώς όταν διαβάζει το κείμενο πλάθει συνειδητά και υποσυνείδητα έναν νέο φανταστικό κόσμο με βάση τις ανταποκρίσεις του στις λέξεις του κειμένου (Morley, 2007).

Οι συγκεκριμένες θεωρήσεις δεν μπορούν να εφαρμοστούν διδακτικά στο πλαίσιο μιας κειμενοκεντρικής προσέγγισης. Ο/Η εκπαιδευτικός οφείλει να ενθαρρύνει την έκφραση των αναγνωστικών ανταποκρίσεων των μαθητών/-τριών με απώτερο σκοπό την ολοκλήρωση της ερμηνείας του λογοτεχνικού έργου. Οι δραστηριότητες δημιουργικής γραφής μπορούν να διευκολύνουν το συγκεκριμένο διάβημα, καθώς μέσω του γραπτού λόγου οι μαθητές/-τριες εκφράζουν δημιουργικά και ελεύθερα τις εντυπώσεις, τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους με τις λέξεις που επιλέγουν οι ίδιοι και προβάλλουν την προσωπικότητα και την ατομική τους δημιουργικότητα (Chapple, 1977; Dawson, 2005).

Επιμορφώτρια: Στέλα Μάμιδα

Περιεχόμενα: **Αποσαφήνιση των βασικών εννοιών των Φυσικών Επιστημών, σχέδια μαθήματος (Ε' – Στ' τάξεις του Δημοτικού στο πλαίσιο του μαθήματος τα «Φυσικά»), ομαδοσυννεργατική μέθοδος διδασκαλίας και αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών**

Ο άνθρωπος εκδηλώνει εκ φύσεως την περιέργεια να διερευνήσει τη φύση και το οικείο περιβάλλον του, ώστε να μπορέσει να ερμηνεύσει και να κατανοήσει τα ερεθίσματα που προσλαμβάνει από αυτές τις πηγές. Η ύλη συνδυαστικά με τον χώρο και τον χρόνο –άρρηκτα συνδεδεμένες συνιστώσες της –, όπως και τις μεταξύ τους αλληλεπιδράσεις, αποτελούν το αντικείμενο έρευνας για τους φυσικούς επιστήμονες (Βέργαδος & Χατζηκωνσταντίνου, 1993; Σκορδούλης, 2008).

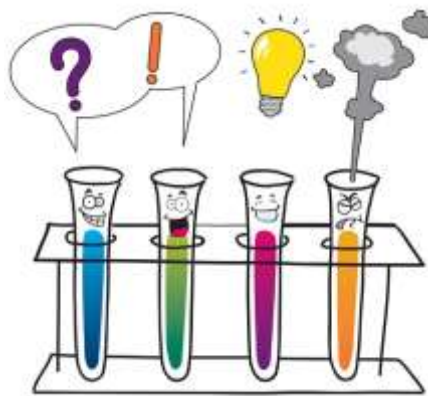
Τα αποτελέσματα των εν λόγω ερευνών δεν παρουσιάζονται ως «μια αντικειμενική γνώση», αλλά πλασιώνονται από ερωτήσεις ή ερωτήματα που διατυπώνονται εκ των προτέρων από τους επιστήμονες και αφορούν την ερμηνεία των φαινομένων που πρόκειται να μελετήσουν.

Οι ερωτήσεις αυτές ή τα ουσιαστικά τις αρχικές και βοηθούν τους σε περαιτέρω επιλογές για διαδικασία, όπως είναι η επιστημονικής μεθόδου ερευνητικών εργαλείων.

Κάθε φαινόμενο που των Φυσικών Επιστημών,

Επιστημών γενικότερα, δεν θεωρείται απόλυτο, ούτε σταθερό, αλλά γίνεται αντιληπτό ως γεγονός εφόσον παρατηρείται επανειλημμένα από επιστήμονες μέσα από αξιόπιστες ερευνητικές διαδικασίες και χρησιμοποιώντας αξιόπιστα μέσα και εργαλεία. Αντίστοιχα, μια ερευνητική υπόθεση θεωρείται νόμος ή αρχή, εφόσον επαληθεύεται κατά επαναλαμβανόμενους ελέγχους (Hewitt, 2005).

Τα παιδιά, πριν ακόμα φοιτήσουν στο σχολείο, μπαίνουν συχνά στον ρόλο του παρατηρητή και του ερευνητή στην προσπάθειά τους να διερευνήσουν και να ερμηνεύσουν τα ερεθίσματα που λαμβάνουν από το περιβάλλον τους. Σαφώς, μια ανάλογη ερμηνεία δεν θεωρείται αξιόπιστη, ούτε αντιστοιχεί στην πραγματικότητα, καθώς, μεταξύ άλλων, βασίζεται στα ερεθίσματα που λαμβάνουν τα παιδιά με βάση τις αισθήσεις τους και την ερμηνεία που αποδίδουν σε αυτά με γνώμονα το αναπτυξιακό τους στάδιο και άλλες νοητικές διεργασίες απουσία έγκυρων επιστημονικών μεθόδων.

ερωτήματα συνιστούν ερευνητικές υποθέσεις επιστήμονες να προβούν την ερευνητική επιλογή της και των κατάλληλων

μελετάται στο πλαίσιο όπως και των Θετικών

Επιμορφωτής: Ευθύμιος Γκούμας

Περιεχόμενα: Βασικές μαθηματικές & γεωμετρικές έννοιες, δημιουργικές δραστηριότητες και εποπτικό υλικό, δημιουργία ασκήσεων και διδακτικές στρατηγικές για την κατάκτηση των μαθηματικών εννοιών

Ανάμεσα στους παράγοντες που διασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα της διδασκαλίας των Μαθηματικών εντοπίζονται, καταρχάς, η επαρκής γνώση του γνωστικού – διδακτικού αντικειμένου από την πλευρά του εκπαιδευτικού, όπως και η κατανόηση του τρόπου με τον οποίο μαθαίνουν οι μαθητές/-τριες. Εστιάζοντας στο Δημοτικό, ο δάσκαλος πρέπει να έχει συνείδηση του τρόπου με τον οποίο τα παιδιά κατακτούν τις μαθηματικές και γεωμετρικές έννοιες¹ ανάλογα με την ηλικία τους και το αναπτυξιακό στάδιο στο οποίο βρίσκονται, προκειμένου να διαμορφώσει ένα εποικοδομητικό και υποστηρικτικό περιβάλλον μάθησης που να τους προσφέρει νέες μαθησιακές προκλήσεις. Για παράδειγμα, ο ίδιος μπορεί να έχει κατανοήσει την έννοια του κλάσματος, αλλά η απευθείας παρουσίαση της συμβολικής αναπαράστασης (π.χ. $\frac{2}{4}$) μιας δύσκολης² – για τα παιδιά – μαθηματικής έννοιας, σε μαθητές/-τριες ηλικίας 9 – 10 ετών, φαίνεται να είναι μαθησιακά ατελέσφορη. Έχοντας υπόψη ότι οι μαθητές/-τριες του Δημοτικού βιώνουν το γνωστικό στάδιο της ενεργητικής νόησης, σύμφωνα με τη θεωρία του Piaget (βλ. Piaget & Inhelder, 1969), στο πλαίσιο του οποίου κάνουν συγκεκριμένες νοητικές σκέψεις και έχοντας άμεση επαφή με τα αντικείμενα ή τις καταστάσεις που επεξεργάζονται, μπορεί να αξιοποιήσει τα κατάλληλα διδακτικά μοντέλα αναπαράστασης (π.χ. μοντέλα μήκους) για να τους βοηθήσει να κατανοήσουν έμπρακτα το τι αντιπροσωπεύουν τα κλάσματα.

Ο εκπαιδευτικός πρέπει να καθορίσει μια σαφή στοχοθεσία για τη διδασκαλία των Μαθηματικών (Cowan, 2006; Κολέζα, Μακρής, Σούρλας, 1993), όπως και για τη διδασκαλία οποιουδήποτε άλλου διδακτικού αντικειμένου, που οδηγεί τους μαθητές/-τριες από τα κατώτερα στα ανώτερα επίπεδα σκέψης (βλ. ενδεικτικά Bloom & Krathwohl, 1986), από την κατάκτηση απλών μαθηματικών εννοιών (π.χ. φυσικοί αριθμοί) μέχρι και την ανάλυση ή σύνθεση των δικών τους προβλημάτων μέσα από τη σύνδεση – ενδεικτικά – της άτυπης με την τυπική γνώση, τη χρήση μαθηματικών όρων και συμβόλων, διαφορετικών αναπαραστάσεων των μαθηματικών εννοιών, όπως και τη συσχέτιση διαφορετικών γνωστικών περιοχών (π.χ. μετρήσεις – γεωμετρία).

¹ Για κάποιες βασικές αριθμητικές και γεωμετρικές έννοιες βλ. ενδεικτικά, Λεμονίδης, Χ. (2000). *Στοιχεία αριθμητικής και θεωρίας αριθμών για το δάσκαλο*. Αθήνα: Πατάκη, Φιλίππου, Γ. Ν. (2003). *Εισαγωγή στις βάσεις και στις βασικές έννοιες των Μαθηματικών* (2η έκδ.). Αθήνα: Ατραπός και Κοντογιάννης, Δ. & Ντζιαχρήστος, Β. (1995). *Βασικές έννοιες της γεωμετρίας*. Αθήνα: Εκπαιδευτική Πράξη.

² Για μερικές μαθηματικές έννοιες που πιθανώς να καταστούν δύσκολες για τους μαθητές/-τριες βλ. ενδεικτικά, Cowan, P. (2006). *Teaching Mathematics. A handbook for primary & secondary school teachers*. London and New York: Routledge Taylor & Francis Group, pp. 88 – 97.

7η Ενότητα: Μικροδιδασκαλία

(Μάθημα Επιλογής)

Περιεχόμενα: **Σχεδιασμός και παρουσίαση μικροδιδασκαλιών**

Η Μικροδιδασκαλία είναι μια μορφή περιορισμένης χρονικά μαθητείας, η οποία έχει ως σκοπό να φέρει σε άμεση επαφή τον «εκπαιδευόμενο» με διδακτικές δεξιότητες και με διάφορα διδακτικά ζητήματα, προκειμένου να βελτιώσει τη διδακτική του ευχέρεια. Με τον τρόπο αυτό τον βοηθά να γνωρίσει και να συνειδητοποιήσει τις διδακτικές του αδυναμίες, ελλείψεις και ατέλειες. Στο σεμινάριο αυτό αφού παρουσιάσουμε το θεωρητικό πλαίσιο για τη Μικροδιδασκαλία, θα αναφερθούμε στα βασικά βήματα, τα οποία ακολουθεί ο εκπαιδευτής πριν από την εκπόνηση του σχεδίου Μικροδιδασκαλίας. Όσα θα περιγραφούν αφορούν μια *πρότυπη Μικροδιδασκαλία διάρκειας 20*. Οι εκπαιδευόμενοι στο τέλος του σεμιναρίου θα είναι σε θέση να γνωρίζουν και να επιλέγουν τις εκπαιδευτικές τεχνικές και τα μέσα διδασκαλίας, να σχεδιάσουν και να παρουσιάσουν τη δική τους Μικροδιδασκαλία.

Επιμορφωτές, Επιστημονικοί Συνεργάτες και Συγγραφείς του Εκπαιδευτικού Υλικού

- Κρόκου Ζωή, Δασκάλα, ΜΑ Γλώσσας, Δρ. Ειδικής Παιδαγωγικής
- Γκούνη Βασιλική, Δασκάλα ΜΑ Διδακτική Γλώσσας – Λογοτεχνία – Θέατρο και Εκπαίδευση
- Μάμιδα Στέλα, Δασκάλα, Ειδική Παιδαγωγός
- Κωνσταντοπούλου Δέσποινα, Δασκάλα
- Σπυρόπουλος Γεώργιος, Εκπαιδευτικός, MSc Διδακτική της Τεχνολογίας & Ψηφιακά Συστήματα
- Γκούμας Ευθύμιος, Δάσκαλος, Δρ. Ειδικής Παιδαγωγικής
- Φουστάνα Αγγελική, Δασκάλα, Ειδική Παιδαγωγός

Ποιοι Μπορούν να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα

---Δάσκαλοι---Νηπιαγωγοί---Φιλολόγοι---Εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων που εργάζονται σε κέντρα μελέτης---Φοιτητές (αντίστοιχων επιστημονικών ειδικοτήτων)---

Οι Παροχές του Προγράμματος με μια ματιά

Πιστοποιήσεις - Βεβαιώσεις

1. Πιστοποιητικό Εξειδίκευσης στη Διδακτική των Μαθημάτων του Δημοτικού Σχολείου (120 ώρες). Η βεβαίωση παρέχεται από το Κέντρο Δια Βίου Μάθησης του ΑΙΕ. Το Κέντρο Δια Βίου Μάθησης με το διακριτικό τίτλο "Βασιλική Μιχαλοπούλου Κέντρο Δια Βίου Μάθησης1" λειτουργεί σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και έχει πιστοποιηθεί με την υπ. αρ. 2100587 άδεια από τον ΕΟΠΠΕΠ, εποπτευόμενο οργανισμό του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων.
2. Βεβαίωση Μικροδιδασκαλίας

Εντυπο Υλικό

1. Ντοσιέ με Σημειώσεις

Ψηφιακό Υλικό και e-books

1. 10 e-book

Επιπλέον Παροχές

1. Ελεύθερη πρόσβαση σε όλα τα Σεμινάρια του ΑΙΕ

Διαδικασία Εγγραφής και Δίδακτρα

Δίδακτρα: 400€ (καταβάλλονται σε 5 ισόποσες δόσεις των 80€ ή εφάπαξ με την εγγραφή και με έκπτωση 100€, (τελικό ποσό 300€)

Ανεργοί: 350€, φοιτητές: 350€, πολύτεκνοι: 350€, ΑμΕΑ: 350€ (καταβάλλονται σε 5 ισόποσες δόσεις των 70€ ή εφάπαξ με την εγγραφή)

Δικαιολογητικά Εγγραφής

- Αίτηση
- απλή φωτοτυπία ταυτότητας
- απλή φωτοτυπία πτυχίου ή απλή φωτοτυπία βεβαίωσης φοίτησης (για τους φοιτητές)
- βεβαίωση ανεργίας (για την κατηγορία των ανέργων)

Περισσότερες πληροφορίες στο 210-3846930 (Καθημερινά 11:00-19:00)

- www.anoikto.edu.gr Τηλ. 2103846930 --- SMS 6986809035